

بررسی آثار غذاهای حرام بر ابعاد جسمی، عاطفی، اجتماعی و معنوی شخصیت انسان

حسین رجب زاده^۱، فاطمه احمدی^۲

مقدمه: از آنجا که اسلام انسان را موجودی فطرتاً پاک می‌داند که پاک زیستن در فطرت او به ودیعه نهاده شده است، قوانین و احکامی هم که در قرآن و روایات برای انسان وضع شده مطابق با طبع و فطرت انسان و در راستای حفظ سلامت روحانی و جسمانی او بوده است. یکی از این قوانین محدود و ممنوع کردن بعضی غذاهاست که اسلام خوردن آن را حرام دانسته است.

اهداف: این مقاله بر آن است تا علاوه بر بررسی تأثیر غذاهای حرام در شخصیت انسان، به علت و فلسفه حرمت آنها از دیدگاه علم پزشکی و متون دینی بپردازد.

یافته‌ها: در آیات متعددی از قرآن کریم از قبیل (بقره/۱۷۳)، (مائده/۳)، (انعام/۱۴۵) و (نحل/۱۱۵) به تبیین محدوده حلال و حرام در غذای انسان پرداخته شده و از خوردن موارد حرام منع شده است: «إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَ مَا أَهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ»؛ (خداوند، تنها (گوشت) مردار، خون، گوشت خوک و آنچه را نام غیر خدا به هنگام ذبح بر آن گفته شود، حرام کرده است). طبیعی است با توجه به احاطه علم خداوند به ابعاد شخصیتی انسان و در نظر گرفتن مصلحت و سلامت جسمی و روحی افراد، غذاهای فوق به دلیل خبیث بودن و مضرات آن در ایجاد بیماری‌های جسمی و ناهنجاری‌های روحی، با فطرت و سرشت انسان ناسازگار است. و از آنجا که انسان دارای شخصیتی چند بعدی است، توجه به سلامت کامل او در همه جنبه‌های روحی، جسمی، عاطفی، اجتماعی و غیره مورد توجه اسلام بوده و هر گونه امر و نهی در راستای جلوگیری از آسیب‌های جدی و شناخته شده‌ای است که سلامت شخصیت او را تهدید می‌کند. از طرف دیگر علم پزشکی آثار منفی و خطرناک ناشی از غذاهای فوق را تأیید می‌کند که خود تأییدی بر نظرات کامل و همه جانبه اسلام است.

نتیجه‌گیری: منع غذاهای فوق در اسلام کاملاً منطقی و مطابق با فطرت و سرشت انسان بوده و مضرات خوردن آن قطعی و قابل اثبات است که یافته‌های جدید علوم پزشکی نیز آن را تأیید می‌کند.

کلمات کلیدی: غذاهای حرام، شخصیت انسان، روح، جسم

۱. استاد یار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه آزاد واحد مشهد

۲. کارشناس تربیت معلم قرآن کریم